

har troet at maatte opgive. Døvelserne med Forstærkningsbataillonerne ere de herhen hørende i dette Afsnit af Hærløven indførte Bestemmelser bortfaldne; de øvrige ere udeladte, da de for største Delen ere knyttede til den i nærværende Forslag bortfaldne Brigadefreds- og Halvbrigadefredsinddeling. Afsnittet om Militærarbejderne er blevet overflødig, da de herhen hørende Bestemmelser ere indførte i de foregaaende §§.

Hærens Nummer.

Til §§ 17—50.

I de indledende Bestemmelser, som findes i Hærløven angaaende „Hærens Befalingsmænd i Almindelighed“ er der foreslaaet nogle Forandringer. Medens Hærløven benævner alle de til Generalklassen hørende Officerer „Generaler“, har man i § 17 gjenoptaget de tidligere her i Landet brugte Benævnelser Generalmajor og Generallieutenant. I de største Hære betegner man kun ganske enkelte Officerer, nemlig dem, der beklæde de allerhøieste Poster, med Navnet Generaler, og det er derfor lidet stemmende med vore smaa Forhold, naar Hærløven kalder alle vore Officerer af Generalklassen „Generaler“. Det vil være mere i Samklang med, hvad der er Sædvane andre Steder, at kalde dem, der føre Kommandoen over en Division, Generallieutanter og de øvrige Officerer af Generalklassen Generalmajorer. Naar der i Stedet for Hærløvens Oberster er foreslaaet 2 Stabsofficerklasser, Oberster og Oberstlieutanter, da er dette begrundet i lignende Hensyn, hvortil endnu kommer Indførelsen af Regimentsinddelingen, som nødvendiggjør et Trin mere i den militære Rækkefølge end hidtil. De øvrige Bestemmelser om Inddelingen af Hærens Officerer og Underofficerer ere bevarede uforandrede, men man har søgt at give dem en simplere Affattelse og udeladt de særlige Bestemmelser for Forstærkningens Befalingsmænd.

Den i Værnepligtsloven af 2den Marts 1861, § 25, givne Bestemmelse om, at den, der i Tjenestetiden har erhvervet en Grad eller særlig Ansættelse, ved Indkaldelse til Tjenesteydelse ikke kan benyttes i nogen ringere Grad, er bortfalden i den efter Hærløvens Vedtagelse udfomne Værnepligtslov. Man har imidlertid anset det for rigtig i Hærløven at faae det udtrykkelig fastsat, at de hjemsendte Befalingsmænd kunne afskediges som saadanne, og har derfor i § 17 optaget en dertil sigtende Bestemmelse.

Hærløvens § 38, der giver Bestemmelser for Indkaldelsen af værnepligtige Befalingsmænd, har faaet en forandret Stikelse i dette Lovforslags § 17. I Stedet for at Hærløven bestemmer, at hjemsendte værnepligtige Befalingsmænd saavel i Fred som i Krig kun kunne indkaldes samtidig med den Aargang Menige af samme Aaben, hvortil de høre, er det foreslaaet, at denne indskrænkende Bestemmelse i Reglen kun gjøres gjældende for almindelige Forhold. Uagtet det nemlig er sandsynligt, at de værnepligtige Befalingsmænd ifølge de for deres Tilveiebringelse fastsatte Bestemmelser i Reglen ville blive jævnt fordelte paa alle Aargange, har man dog ikke kunnet se bort fra Muligheden af, at det foreskrevne Antal et enkelt Aar ikke er kommet tilstede, eller at der har været en større Afgang end den sædvanlige; ved Fredsøvelserne vil man uden stor Bønselighed kunne afhjælpe en derved opstaaet midlertidig Mangel paa Befalingsmænd, men i Tilfælde af Krigsberedskab vil der ikke være nogen anden Uvei end at indkalde værnepligtige Befalingsmænd af en ældre Aargang. Efter de nævnte Bestemmelser kan dette ikke ske, uden at der samtidig indkaldes Menige af samme Aargang, hvad enten Hæren har Brug for dem eller ei; det er derfor Hensigten med den foreslaaede Forandring, hvorved Krigsbestyrelsen faar Bemyndigelse til under overordentlige Forhold at indkalde hjemsendte værnepligtige Befalingsmænd uden samtidig at indkalde Menige af samme Aargang, at fritage Statskassen for en Udgift, som kunde spares, og de Værnepligtige for en Tjeneste, som kunde undværes.

I det man nu gaar over til en nærmere Begrundelse af de i Hærens Nummer foreslaaede Forandringer, skal man forudstikke den almindelige Bemærkning, at Hovedændringen i hele dette Afsnit er den, at det store Antal tjenestegjørende Sekondlieutanter og Korporaler, som Hærløven tildelel Afdelingerne, men som man ikke har kunnet tilveiebringe, er bleven indskrænket, og at man som Følge heraf har maattet give Premierlieutenant- og Sergentklassen en tilsvarende Forøgelse.

Fodfolksbrigadens Stab har man troet at kunne formindske med 1 Premierlieutenant, naar i Stedet herfor Ordnonnansofficerernes Antal under Krigsforhold forøges fra 1 til 2; Depotkommandørens Post er bortfalden, da Depotafdelingerne dannes regimentsvis, og den Brigaden tildelel Stabsmusiker er overgaaet til Regimentet.

Som Chef for Regimentet er der foreslaaet 1 Oberst med 1 Premierlieutenant som Adjutant og 2 Oversergenter henholdsvis som